Jezus dzieli się chlebem

Miłość, śmierć i zmartwychwstanie Jezusa • Łk 22:14–20

Myśl przewodnia

Jezus prosi uczniów, aby pamiętali o Nim.

Opowieść i opracowanie dla uczestnika

Jezus spotkał się ze swoimi uczniami przy wspólnym stole. Był to dla nich bardzo ważny wieczór.

Wziął chleb, podziękował Bogu, połamał go i podał uczniom. Mówił, aby o Nim pamiętali.

Jezus podał również kielich. Uczniowie mieli zapamiętać to spotkanie i Jego miłość.

Jezus usiadł do stołu ze swoimi uczniami. Wspólnie jedli i rozmawiali. Jezus chciał, aby uczniowie o Nim pamiętali. My także możemy przypomnieć sobie kogoś dobrego przy wspólnym posiłku. Na zajęciach oglądamy obraz chleba i stołu, a dzieci nie muszą uczestniczyć w żadnym obrzędzie.

W naszych rodzinach także mamy chwile, o których chcemy pamiętać. Możemy rozmawiać o Jezusie i być sobie bliscy.

Cele lekcji

• Wskazuje chleb i kielich jako elementy opowiadania.

• Opowiada, z kim Jezus siedział przy stole.

• Rozumie, że nie musi brać udziału w żadnym obrzędzie podczas lekcji.

• Odpowiada na pytanie kontrolne: Co możemy robić przy wspólnym stole?

Przebieg zajęć

Pytanie otwierające — 3 min

Na początek pokaż bezpieczny rekwizyt i zapytaj o doświadczenie odpowiednie do wieku. Temat: Jezus dzieli się chlebem. Nie proś o osobiste historie zagrożenia.

Lektura i opowieść biblijna — 5 min

Zapowiedz tekst: Łk 22:14–20. Jezus spożywa z uczniami uroczysty posiłek w kontekście Paschy, dzieli chleb i kielich oraz mówi o pamięci Jego osoby i o przymierzu. Przedstaw historię własnymi słowami; przy najmłodszych odczytaj 1–2 odpowiednie wersety i opowiedz resztę.

Zrozumienie tekstu — 5 min

Wspólnie odtwórzcie zdarzenia z Biblii. Podkreśl centralną myśl: Jezus prosi uczniów, aby pamiętali o Nim. Dostosuj język do wieku i wyjaśnij niezrozumiałe słowa.

Ćwiczenie i rozmowa — 6 min

Ćwiczenie: Pokażcie wycięte z papieru symbole chleba i kielicha. Dzieci układają je na planszy stołu. Bez spożywania produktów i odgrywania obrzędu. Zwróć uwagę na prawo do dobrowolnego udziału.

Wniosek i zadanie rodzinne — 3 min

Na koniec zapytaj: Co uczniowie mieli pamiętać? Przypomnij fragment Łk 22:14–20 i zachęć do rozmowy rodzinnej.

Ćwiczenie uzupełniające

Narysuj stół i zaznacz miejsce dla jeszcze jednej osoby.

Pytania i propozycje odpowiedzi

Co uczniowie mieli pamiętać?

Jezusa i to, co dla nich uczynił.

Kto siedział przy stole z Jezusem?

Szukamy odpowiedzi w podanym fragmencie Biblii, z uwzględnieniem kontekstu.

Dlaczego pamięć o ważnych osobach jest cenna?

Wniosek powinien być uzasadniony tekstem i uwzględniać bezpieczeństwo oraz godność człowieka.

Co możemy robić przy wspólnym stole?

Rozmawiać, słuchać innych i pamiętać o ważnych osobach.

Pomoce dydaktyczne

- Biblia w przekładzie używanym przez prowadzącego
- karta pracy oznaczona identyfikatorem SM-G1-A-28
- ołówek, kredki lub kartka
- ilustracje lub papierowe rekwizyty do ćwiczenia

Wskazówki biblijne i wychowawcze

- Łk 22:14–20 osadza wieczerzę w kontekście Paschy; 1 Kor 11:17–22 pokazuje nadużycia we wspólnocie. W starszych grupach można wspomnieć o wariantach rękopiśmiennych Łk 22:19b–20 jako problemie krytyki tekstu. Nie nakłaniaj dzieci do udziału w obrzędzie ani nie wywieraj emocjonalnej presji.
- Odczytaj najwyżej kilka zdań z wybranego fragmentu. Resztę opowiedz własnymi słowami i zakończ prostą czynnością. Unikaj sprawdzianów pamięci oraz trudnych scen.
- Udział w rozmowie i modlitwie jest dobrowolny. Dziecko może pytać, milczeć i zgłaszać wątpliwości.
- Łk 22:14–20 osadza ostatni posiłek Jezusa w kontekście Paschy. Jezus łączy chleb i kielich ze swoim ciałem oraz krwią przymierza.
- 1 Kor 11:23–26 to bardzo wczesne świadectwo tradycji Wieczerzy Pańskiej i jej związku z pamięcią śmierci Jezusa oraz oczekiwaniem Jego przyjścia.
- W chrześcijaństwie istnieją odmienne odczytania sposobu obecności Chrystusa i znaczenia znaków. W lekcji najpierw ustalamy, co mówią badane wersety, następnie odróżniamy wnioski wyznaniowe.
- O uczestnictwie w obrzędach decydują rodzice i zasady wspólnoty. W zajęciach dla dzieci korzystaj z obrazów lub pustych rekwizytów; nikogo nie nakłaniaj do spożywania chleba i napojów w ramach obrzędu.
- Dziecko może nie odpowiadać na pytania lub przerwać aktywność; nie stawiaj pytań o własne doświadczenia przemocy, śmierci czy żałoby.

• Łk 22:14–20 opisuje Wieczerzę w kontekście Paschy. W analizie znaczenia i praktyki wspólnoty zestaw ten opis z 1 Kor 11:23–29.

• Uwagi do interpretacji i bezpieczeństwa: Łk 22:14–20 osadza wieczerzę w kontekście Paschy; 1 Kor 11:17–22 pokazuje nadużycia we wspólnocie. W starszych grupach można wspomnieć o wariantach rękopiśmiennych Łk 22:19b–20 jako problemie krytyki tekstu. Nie nakłaniaj dzieci do udziału w obrzędzie ani nie wywieraj emocjonalnej presji.

Kontynuacja w domu

Porozmawiajcie o jednym dobrym wspomnieniu związanym ze wspólnym posiłkiem.